Temmuz 2017 Sayı: 9

KIRMIZI METAL KARINCA

BİRLEŞİK METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI DİSK 1947

KIRMIZI KARINCA DİYOR Kİ:

KİTAPLAR ELDEN ELE

Sevgili kırmızı metal karıncalarım…
Gene yaz geldi işte, gene bir öğrenim yılı daha bitti…
Bol bol dinlenme zamanı şimdi, bu en doğal hakkınız…
Ama unutmayın sahip olduğunuz en değerli şey zamandır; kaybettiğiniz zamanı bir daha geri getirmeniz olanaksızdır.
Bu yüzden geçirdiğiniz her anın size mutlaka bir yararı olmalı…
Örneğin yakınınızdaki müzeleri ve sanat sergilerini gezin…
Tiyatrolardaki çocuk oyunlarını izleyin…
Ve tabii bol bol kitap okuyun; sizler için yazılmış pek çok kitap var, gelin bir kitapçının çocuk kitapları bölümüne, inceleyin; sayfalarını çevirin, belli bölümlerini okuyun. Mutlaka ama mutlaka sevdiğiniz bir kitaba rast gelecek o sayfaların birinden "Beni al, beni oku" diye bir ses duyacaksınız.
O kitabı alıp okuyun… Sonra… Sonrası da var tabii, siz yapıyor musunuz bilem, ben sizin yaşınızdayken yapardım. Okuduğum kitapları başka arkadaşlarımla da paylaşırdım, kitabını onlara verirdim onlar da bana kendi okudukları kitabı. Böylece bütün kitaplar elden ele dolaşır ve hepimiz kısa sürede onlarca kitap okumuş olurduk.
Bunu söyleyince aklıma birden değerli şairimiz Edip Cansever'in "Yerçekimli Karanfil" şiirindeki dizeleri geldi; ne güzel yazmış Cansever…
Sen o karanfile eğilimlisin, alıp sana veriyorum işte
Sen de bir başkasına veriyorsun daha güzel
O başkası yok mu bir yanındakine veriyor
Derken karanfil elden ele.
Okuyun çocuklar mutlaka okuyun, tabii bu tür şiir kitaplarını da okuyun, onlarda pek çok güzellikler fark edeceksiniz…

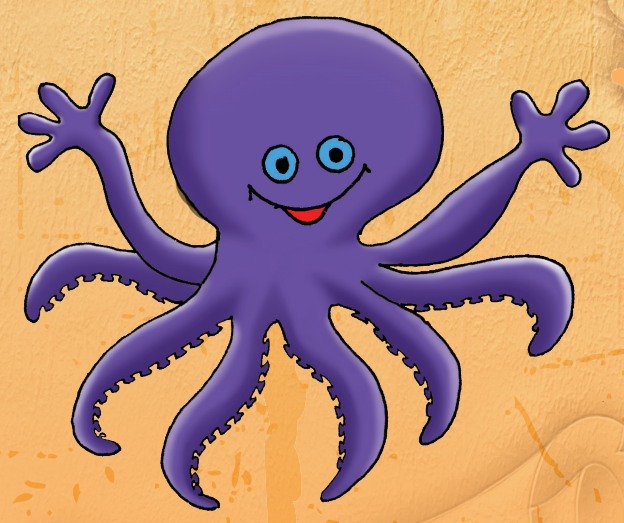

KIRMIZI METAL KARINCA
E-POSTA: metalkarincalar@gmail.com

7-11 yaş

Ferit AVCI

ÇOCUKLARIN HAKKI DA VAR, BİLDİRİSİ DE VAR

DÜNYA ÇOCUK HAKLARI

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi için Çocuk Vakfı' nın düzenlediği "Her Çocuk Haklarıyla Doğar" sergisinin 9. Maddesini canlandıran çizer arkadaşımız Şükran Kırcı ve eseri.

Madde 9: Ana-babadan Ayırma
Çocuğun yüksek yararına aykırılığı belirlenmediği sürece, çocuk, kendi ana-babasıyla birlikte yaşama hakkına sahiptir. Ayrıca çocuk, anasından ve babasından veya bunların herhangi birinden ayrılmışsa, ayrıldığı kişilerle temas, çocuğun hakkıdır.

Şükran KIRCI

TARİHÇİ KARINCA

NAZIM'DAN ÇOCUKLARA

Türk şiirinin en önemli isimlerinden biri olan Nazım Hikmet'i mutlaka duymuşsunuzdur. Geçtiğimiz Haziran ayı içinde 54 ölüm yılında andık.
Nazım inandığı, güzel bulduğu herkes ve her şey için yazdı. Emekçiler için yazdı, Kurtuluş Savaşını yapanlar için yazdı ve tabii çocuklar için de yazdı.
İşte onun La Fonten masallarından uyarladığı şiirleri.

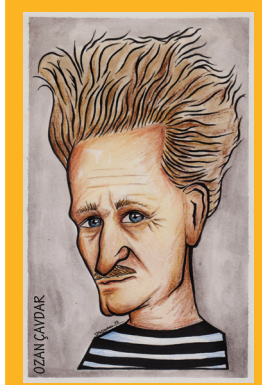

TİLKİ İLE HEYKEL

Büyükler, göstermeliktir ekseri :
Cahil hayranlara heybet salar görünüşleri.
Görünüşe göre hükmünü verir eşek,
tilkiyse, inceden inceye inceleyerek
evirir çevirir onları, mihenge vurur,
kof bir kalıp olduklarını keserse gözü,
ona vaktiyle bir heykelin söylettiği sözü
hemen onlara kondurur.
İçi boş bir heykeldi o, hem de heybetli çok.
Tilki işçiliği övmüştü ona baktığı zaman :
"Güzel baş, demişti, fakat beyni yok."
Nice nice büyükler heykeldir bu bakımdan.

ARSLAN POSTU GİYEN EŞEK

Arslan postu giyen eşek
korku saldı dört bir yana.
Yiğitlik çok uzaksa da ona
dünyayı titretiyordu mübarek.
Fakat aksiliğe bak,
ucundan görünüveren bir kulak
belli etti palavrayı.
Hemen girişti fasla değirmenci dayı,
işin aslını bilmeyenler baktı şaşarak.
Öyle ya, dayı arslanı katmış da önüne
sürüyordu değirmene.
Fransa böyle palavracıların yeridir.
Çoğunu buradaki eşeğe benzetirim ben.
Onlara heybet veren:
Sırmalı kordonlu maiyetleridir.

GÖZLÜKLÜ KARINCA

Eleştirmen

FANTASTİK KONULARIN SEVGİLİ VE SAYGILI YAZARI: SEVGİ SAYGI

Yazdığı fantastik çocuk kitaplarıyla tanıdığımız Sevgi Saygı dört kitaplık yeni bir seri hazırladı.
"Yasemin ve Lavanta", "Çizmeli Gıcır", "Cankurtaran Kibele" ve "Amazon Kaptan" kitaplarından oluşan seriyi Merve Atılgan resimlemiş.
Daha önce yazdığı üç kitaplık "Memo'nun Macerası" serisi de çok keyifli bir fantastik öykü içeriyor… Tüm kitaplar Günışığı Kitaplığı'ndan çıktı.
İzmir'de kedileri ve köpekleriyle yaşayan Sevgi Saygı'yı bulduk ve sizin için bir söyleşi gerçekleştirdik…

Kırmızı metal karıncalar için kısaca Yasemin'i ve Lavanta'yı tanıtır mısınız?

Yasemin okula henüz başlamış küçük bir kız, Lavanta ise babaannesinin marifetiyle bir önceki yıldan kalmış eski giysilerinden yapılmış, nerdeyse Yasemin'in boyunda bezden bir bebek. Hastalanıp ateşten cayır cayır yanarken tanışır Lavantayla… O günden sonra en iyi arkadaşı olur. Maceradan maceraya koşarlar birlikte. Her zaman güzel ve eğlenceli olmaz bu yolculuklar ve her zaman da çok iyi anlaştıkları söylenemez. Ama bütün sıkı arkadaşlıklar da böyle değil midir? Tartışıp barışamayacağın kişiye zaten arkadaş denmez.

Senaryo da yazıyorsunuz, bu seri sizce televizyon dizisine uyarmamaya uygun mu?

Asla. Başka bir ülkede belki ama burada olmaz. 110 dakikalık dizilerin yan etkilerini görüyorum sinemamızda ve dizilerde… Dillerini kaybettiler. Sinemanın tıpkı edebiyat gibi kendine ait bir dili vardır. Ritmi ve hızı… Bizim dizilerimizde artık bunlar unutuldu. En başta hikâyeye saygı unutuldu. Belki birkaç on yıl geçtikten sonra… Yenilenmiş sinemacılar tarafından yapılır.

İzmir'de çok güzel hayvanlarınızla yaşıyorsunuz, bize onları tanıtır mısınız?

İstanbul'dan İzmir'e, memleketime birlikte göç ettik Puma Kılıklı, Panço ve Ateş Kaptan'la. Puma Kılıklı evimde doğmuştu ve on altı yaşındaydı. Sonra evimize sokaktan alman çoban- husky kırması Panço katıldı. Ondan bir yıl sonra da otomobilin motorundan tüm mahallenin uğraşarak çıkardığı minik kedi Ateş Kaptan. Kocaman Panço'ya değil ama minik Ateş Kaptan'a ev dar gelmeye başladı. Adı gibi ateş oldu hepimize dar etti dünyayı. Artık bahçeye ihtiyacımız vardı. O evi İzmir'de bulduk ama Mavi'yle birlikte. O bir kulağı kırık, önceki ev sahibi tarafından sokakta bulunan bir husky. Puma kılıklı öldükten sonra aramıza Mişka katıldı. Epey genişledi nüfusumuz ve çoğalmaya devam ediyoruz.

Hayvanlarınızı da bir gün roman kahramanı haline getirmeyi düşünüyor musunuz?

Kitaplarımın tamamında hayvanlar yan rollerde. Hayatımdan eksik olmadıkları gibi kitaplarımdan da eksik olmuyorlar. Ama başrole hazırlanan şahsiyet tabii ki Ateş Kaptan! Yaşadığım beldede de ortalığı karıştırmakla meşgul. Ama artık eşkıyalığında yalnız değil, kendine çok çok benzeyen oğulları var. Onlar da çapkınlıkları, hırsızlıkları, küstahlıkları ve kavgalarıyla babalarını aratmıyor.

Sağ olun Sevgi Saygı size Kırmızı Meal Karınca olarak sevgi ve saygılarımızı sunarız…

NASREDDİN KARINCA Hülya ERŞAHİN

ÖYKÜCÜ KARINCA Atay SÖZER

Denizdibi İlkokulu

Deniz dibi İlkokulu'nun öğrencileri sıralarına oturmuşlar öğretmenlerinin gelmesini bekliyorlardı.
İstavrit "Ödevimi çok iyi hazırladım, öğretmenimizin çok beğeneceğinden eminim" diye sevinçle haykırdı.
Hamsi "E ben de çok iyi yaptım ama aksi gibi ödevimi evde unuttum" dedi.
Barbunya onun bu haline güldü "Kendini de evde unutsaydın bari Hamsi" diye
dalga geçti.
Hamsi kendini savundu "Ne yapalım biz balığız, balıkların hafızaları da zayıf
olur" dedi.
Bu sırada öğretmenleri Palamut içeri girince hepsi ayağa kalktı.
Palamut "Çocuklar bugün dersimizin adı Çevremizi Tanıyalım" mademki bu
kocaman dünyada yaşıyoruz etrafımızda neler olduğunu da bilmemiz gerek. İşte bu yüzden bugünkü dersi sınıftadeğil, dışarıda uygulamalı olarak yapacağız" dedi.
Palamut önde küçük balıklar arkada ilerlemeye başladılar; Palamut çevresinde
gördükleri hakkında bilgi veriyordu sürekli olarak.
"Sevgili balıklar denizin altında binlerce çeşit canlı yaşamaktadır. Büyük balıklar,küçük balıklar, denizatları, denizanaları, deniz kabukları, denizyıldızları,midyeler, süngerler, yosunlar, yakamozlar gibi saymakla bitmeyecek binlercecanlı vardır. Aynı çevrede yaşadığımızdan dolayı bunların hepsi bizim kardeşimiz, dostumuzdur"
Yanlarından yan yan yürüyen biri geçti, Palamut ona yüzgeç salladı;
"Bakın çocuklar, Yengeç arkadaşımız geçiyor ona merhaba deyin"
Balıklar "Merhaba Yengeç kardeş" diye haykırdılar...
Yengeç de kıskaçlarını sallayarak karşılık verdi;
"Sizlere de merhaba çocuklar..."
Hamsi bu arada yanı başında küçük bir solucan gördü;
" M e r h a b a arkadaş benim adım Hamsi, sen kimsin?" diye yüzgecini uzattı.
Solucan ona yanıt vermedi...
Hamsi kızmıştı "Çok ayıp birine selam verildiğinde ona karşılık verilir" dedi.
"Sakın yaklaşma ona çok tehlikelidir"
Diğer balıklar "Küçücük bir solucanın nasıl bir tehlikesi olabilir ki" diye şaşkınlıkla baktılar.
"Solucanın bir tehlikesi yok; ama dikkat etmediniz mi solucan bir kancaya takılı,
kanca da bir misinaya bağlı..."

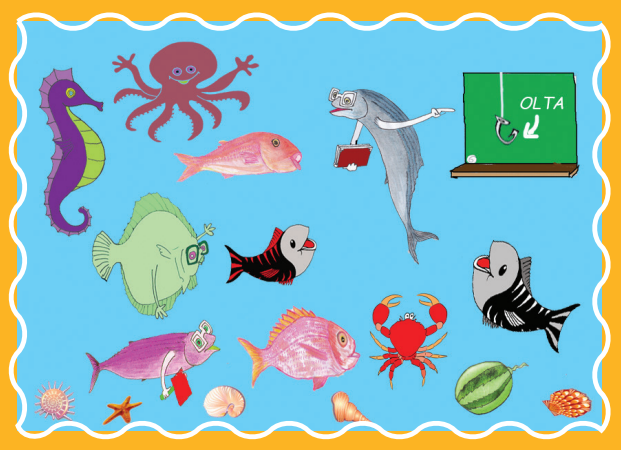

Gerçekten de öyleydi, kancanın ucundaki misina taa yukarı doğru gidiyordu...
"Çocuklar bunun adı oltadır, eğer bu solucana dokunacak olursanız oltaya yakalanırsınız.
Denizlerin üstünde yaşayan insan adındaki canlılar bizi yakamamakiçin bunu kullanırlar. Bu yüzden olta gördüğünüzde hemen kaçın..."
Balıklar hemen oradan uzaklaştılar...
Bir süre daha dolaştılar etrafı;
Hamsi gene gülerek haykırdı;
"Yeni deniz canlıları gördüm... Bakın Deniz Domatesi, Deniz Patlıcanı, Deniz
Salatalığı, Deniz Karpuzu... Nasılsınız arkadaşlar benim adım Hamsi..."
Onlardan bir yanıt
gelmeyince Hamsi öfkelendi;
"Bugün de kimse benim selamımı almıyor, kızmaya başlayacağım artık"
Palamut gülümsedi;
"İyi de denizde o dediğin canlılar yok ki..."
"E bunlar ne o vakit" diyerek yüzmekte olan patlıcanları, domatesleri, salatalıkları, gösterdi...
Palamut "Onlar buraya ait değiller, onları insan denen canlı atıyor buraya...
Hem israf ediyorlar hem de denizi kirletiyorlar..."
Bu arada önlerinden simsiyah, pis sular geçmeye başladı...
İstavrit iğrenerek baktı "Ne kötü kokuyor böyle, burası da Deniz Lağımı olsa gerek..."
Palamut acı acı güldü "Deniz lağımı diye bir şey yoktur çocuklar;
o gördükleriniz insan denen canlının attığı zehirli atık maddeler..."
Hamsi öfkelendi "Gene mi onlar? Bu insan denen canlı da çok oldu artık. Yeter
yahu balık yaşıyor burada, insan biraz düşünür..."
Mercan "Yoksa bu da mı bizi yakalamak için kurulan bir tuzak?" diye haykırdı.
"Hayır" dedi Palamut "Bu insan denen canlının farkında olmadan kendine kurduğu bir tuzak. Bu şekilde kirleterek denizi yok edecekler, deniz yok olunca
kendileri de yok olacaklar, ne yazık ki bunun farkında değiller...O zaman bu insan denen canlıya bu durumu bir şekilde anlatıp uyarmamız gerek. Kirletmesinler denizi..."
"Nasıl uyaracağız ki?" dedi Barbunya "İnsan denen canlı bizim dilimizden
anlamaz ki..."
"Aslında bir yol var" dedi Hamsi...
"Bu öyküyü okuyan çocuklar gerçeği anlayıp hem denizi kirletmezler hem de
kirleten büyüklerini uyarabilirler..."
Denizler biterse dünya da biter denizleri canımız gibi koruyalım...

12 Haziran Dünya Çocuk işçiliği ile mücadele gününde çocuk hakları ile ilgili Çocuk Vakfının *"HAKLARI ÇALINMIŞ ÇOCUKLAR"* sergisinden güzel iki fotoğraf.

Bakarız düşlerimizi okuyacak gözler var mı, diye. Bakarız saçlarımızı okşayacak eller için. Bakarız bazen korkuyla, bazen umutla, en çok da hüzünle...
Siz şimdi nasıl bakıyorsunuz bize hiç bilmeyiz. Ama biz hasretle bakarız. Hasretimize...
Biz hep böyle bakarız!

Arif AY

Kumral KEPKEP

Uyandık bir gün hep beraber. Çabucak büyüdük. Çadırlarımızı kaldırdık. Taşıyabildiğimiz her şeyi arabalara yükledik. Sularla yarışan atlarımız, bir önsöz gibi gelip yaşamamızın en başına yerleşti. Toplandık. Bir delta gibi bölündük. Bir şarkı olup indik tepelerden. Gün boyu ilerledik. Kırların sonuna vardık. O kalabalık asfaltta durduk sonra. Kırmızı kiremitlerden bir şehri daha önce hiç görmemiştik. Köklerin bilgisi bir ömürdür. Biz sararıp soldukça artık her şey daha yeşil.

Hakan ŞARKDEMİR

Enver ŞENGÜL

RESSAM KARINCALAR İŞ BAŞINDA

Asuman KÜÇÜKKANTARCILAR - Coşkun GÖLE

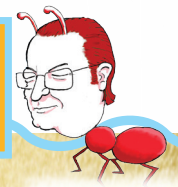

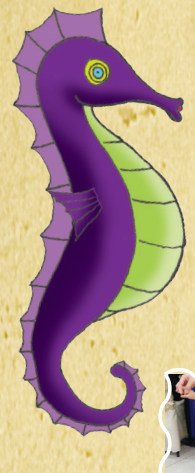

Tuğba Nur KİRPİTÇİ

Yunus AKSOY

Yağmur ÇETİNKAYA

Tuğçe KİRPİTÇİ

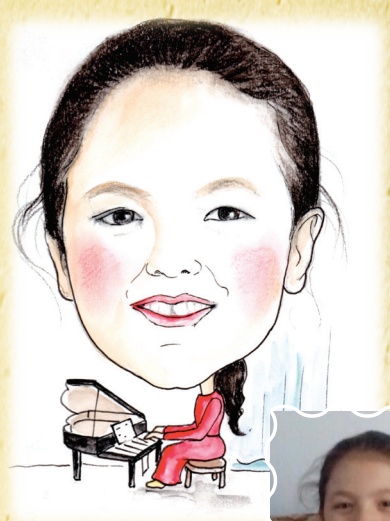

Zeynep YENİ

Ayşenur KİRPİTÇİ

Enis YENİ

Melek Bade AKYOL

Nisa KÜÇÜK

Almira POYRAZ

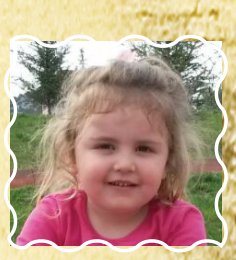

HOMUR MİZAH ve KARİKATÜR GRUBU tarafından hazırlanmıştır.

Bu Sayıda Emeği Geçenler : Asuman Küçükkantarcılar, Atay Sözer, Atilla Atala, Canol Kocagöz, Coşkun Göle, Ferit Avcı, Hülya Erşahin, Ozan Çavdar, Sevgi Yılmaz